

Per ser sincera, pensava que haver-me assegut fa anys on ara esteu asseguts vosaltres em faria fàcil saber què dir-vos avui. M'he posat a pensar en tot el que he passat des d'aquell dia, com em vaig sentir i què sento ara. Al final, l'única conclusió que he tret és que el futur ja no és el que era! En aquell moment no es parlava de crisi; però no patiu, que jo tampoc us en parlaré.

M'hagués agradat molt haver-vos preguntat abans de posar-me aquí davant què voldríeu sentir; però com que no ho he pogut fer, m'he pres la llibertat de pensar en la pregunta que jo hagués volgut fer i respondre-la. I la pregunta que m'he inventat és: *—I ara, què?*

Què us espera? Si heu decidit fer el salt de la universitat directament cap al *món laboral*, no us preocupeu si sentiu com si estiguéssiu mirant des de dalt d'un precipici. És normal! Aquesta por també la vaig sentir jo, i crec que l'hem sentida tots: la sensació de no saber ni per on començar.

M'agradaria dir-vos que l'èxit us està esperant darrere d'aquestes parets amb els braços oberts; que només cal fotocopiar el resguard del títol, tenir el currículum actualitzat, penjar-lo en alguna xarxa social i esperar la trucada del milió al sofà de casa. *Eh, que jo he estudiat a la Pompeu*. Bé, l'enhorabona, fins ara ho has fet bé, ho heu fet molt bé! Però només heu agafat l'embranchida per fer el salt.

I ara, què, llavors?

És veritat que l'èxit us està esperant a cadascun de vosaltres darrere d'aquestes parets, i la universitat és un pas més dels que heu de fer per trobar-lo. I ja n'heu fet uns quants en la vostra vida. Que potser ja us heu oblidat del que us va costar arribar fins al primer dia d'universitat? Bé, això és bo; vol dir que els esforços s'han recompensat.

Felicitats perquè quan sortiu d'aquí ja haureu enderrocat un altre mur; però ara en vénen alguns altres, més alts i més amples! Molts els tirareu avall, amb més o menys esforços i podreu continuar avançant. Altres potser no els podreu enderrocar... Aquests s'han de rodejar.

Quan hagueu de prendre una decisió, si voleu equivoqueu-vos; però no us atureu mai, perquè allà fora encara que no hi ha excuses ni cinquenes convocatòries, sempre hi ha un camí alternatiu per agafar. Només cal buscar-lo!

Cadascú sabrà on trobar l'estímul per tirar endavant. Jo vaig estudiar una enginyeria com molts dels que esteu aquí. Potser penseu que és una professió poc amable, i així ho pensava jo. Però la meva motivació, i parlo molt personalment, la vaig trobar precisament en el fet de saber reinterpretar la meva feina per portar-la cap a un terreny on sentir-me més còmoda, en convertir la creació de software en una cosa apassionada, emocional i creativa, dia a dia.

Per a mi és l'impuls que em continua aixecant totes les vegades que em sembla que he de caure, i el perquè d'aconseguir aixecar-me cadascuna d'elles. Un secret: els fracassos ens ensenyen més que els èxits, ens fan més forts. Així que no tingueu por a equivocar-vos. Poseu-vos fites petites que podeu aconseguir. A mi això em va ajudar a superar les pors inicials, i potser us ajudarà a vosaltres.

I ara, què, doncs?

No us enganyaré, el camí que us espera no serà fàcil, i menys amb la que està caient! Però teniu ja molt de fet, perquè és un camí que en realitat s'assembla molt al que heu viscut fins ara: no deixareu mai d'esforçar-vos ni d'aprendre, no deixareu mai d'emocionar-vos, coneixereu grans persones de les quals aprendre. I, més important, tindreu l'oportunitat de

conèixer-vos a vosaltres mateixos i créixer no només professionalment, sinó també personalment. N'estic convençuda.

Cada problema que us trobeu serà un repte. Per resoldre'l només cal intentar aplicar el que heu après durant aquests anys. Bé, la teoria sembla fàcil; però no us en refieu. El pas cap al món laboral és com una frase de Mario Benedetti: "Quan ens pensàvem que sabíem totes les respostes, de sobte, van canviar totes les preguntes".

I ara què?

Em sap greu si aquesta no era la vostra pregunta o potser la resposta que esperàveu. Però sigui com sigui, estic segura que la resoldreu vosaltres durant els propers anys.

Molta sort.